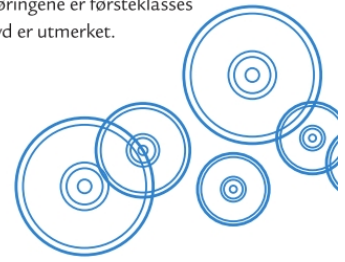

David Matthews *Complete String Quartets, Volume 4—String Quartet No 11, Op 108; Diabelli Variation Beethoven* 11 *New Bagatelles, Op 119; Piano Sonata No 28 in A major, Op 101. Piano Sonata No 11 in B flat, Op 22 – Adagio con molto espressione* Kreutzer Quartet
Toccata Classics TOCC 0318
(74 minutter) 1 2 3 4 5 6

Et gjennomgående trekk ved Toccata Classics serie viet David Matthews' strykekvartetter, har vært å inkludere mindre stykker og transkripsjoner. Sistnevnte – samt Beethoven – dominerer Volum 4 med arrangementer av den siste store klaversonaten (komponert i 1997), *Bagatelles* op. 119 (fra 2013) og den langsomme satsen av *Eleventh Sonata of 1800* (arrangert i 1980). Den eneste opprinnelige kvartetten av Matthews, den ellefte (2007–08), er et sett med variasjoner over *Bagatell* nr. 8. Kreutzer Quartet er, som forventet, helt på innsiden av Matthews' formspråk, og

gleder seg over den skjeve humoren og livligheten. Uoppmerksomme lyttere kan først bli forvirret av noen «spillefeil» i Beethoven-verkene og i Matthews egne variasjoner, men hold ut: belønning venter! Fremføringene er førsteklasses og Toccatas lyd er utmerket.

Hegdal *Moving Slow*
Alpaca Ensemble, Eirik Hegdal (saksofon)
Particular recordings p15
(43 minutter) 1 2 3 4 5 6

Eirik Hegdals samarbeid med Alpaca Ensemble, både den originale klavertrioen og det (litt) utvidete ensemblet, har pågått i ti år, siden tilblivelsen av *Skråpanel* – som gjentas på denne platen – i 2006. Deres kanskje livligste samarbeid var *Tapet! Tapet!* i 2007, en lystig sekvens med 18 små karakterstykker for trioen og komponisten på saksofon samt slagverk.

Moving Slow (2013) er skrevet for det samme ensemblet, men der 11 elementer både er mer integrert og mangfoldig enn i forgjengeren. Åpningen (tittelsporet) er for klaverkvartett og varer i 7'39", og flere av de andre varer i 4 minutter. Det mest imponerende er *Brouipp* midtveis, en kaleidoskopisk sats med rik tekstur. Lyden er litt hard, men det er mye moro.

Grenager *Khipukamayuk**, *Tryllesangen, Prelude, Sarabande & Gig* Marianne Baudouin Lie (cello), *Trondheim Sinfonietta, dir. Trond Madsen
Øra fonogram OF094
(64 minutter) 1 2 3 4 5 6

Av alle platene i bunken, var den nye utgivelsen med cello-musikk av Lene Grenager den jeg gledet meg mest til. Grenager er en av Norges mest dynamiske komponister for tiden. Jeg hadde stor glede av de konsertene jeg anmeldte tidligere i år, inkludert den for cello, og fordi hun selv er cellist, kjenner Grenager instrumentet så å si fra innsiden. Det er en ny konsert her også: *Khipukamayuk* (som iflg Grenagers webside betyr: «Den som kan lese knutene»; 2012) – en bemerkelsesverdig, atmosfærisk levendegjøring av inkaenes spesielle knuteskrift

på 1400–1500-tallet. Den er skrevet til Marianne Lie, som spiller med stor virtuositet (behendig akkompagnert av Trondheim Sinfonietta), og som viser hva hun duger til i de to uakkompagnerte stykkene. *Tryllesangen* (1998) er opprinnelig fra musikken til et barnestykke, mens *Prelude, Sarabande & Gig* (2011) er en pendant til Bachs *S. Cellosuite*, med en undertekst som kaster lys over undertittelen på hver enkeltsats: *The Gorge, The Plunge* og *Devil's Den*.

Images of the Arctic
Djupdal *Peoples of the Arctic, Sculptures of Ice, Nordlyset, Isbre* Karstein Djupdal (piano)
Euridice EUCD 87
(62 minutter) 1 2 3 4 5 6

Djupdal (f. 1974) er ikke den første komponisten som trekkes mot Nord-Norges ville, frosne landskaper, men som hjemmehørende i Alta har han kanskje et mer spesifikt perspektiv. De fire verkene på platen utgjør en suite på seks korte stykker, basert på tradisjonsmusikk fra de arktiske folkegruppene, samer, inuitter og chukchi. Resultatet er både sart og robust i sin hyllest til likheter og forskjeller i disse hardføre folkeslagenes musikk.

Sculpture of Ice (2015) og *Isbre* (2004) er større, ensatsige tonedikt for klaver. Her utnytter Djupdal de sprø klange øverst i klaveret. Begge er ganske statiske harmonisk, selv om midtdelen av *Isbre* antyder enorme bevegelser, umåtelig langsomt. *Nordlyset* (2003) er mindre vellykket, de luftige, men begrensede teksturene fanger ikke helt nordlyset – sammenlign med Saariahos *Lichtbogen* for å høre forskjellen! God, klar lyd.